

В степу

Микола Зеров

Високий, рівний степ. Зелений ряд могил.
І мрійна далечінь, що млою синіх крил
Чарує і зове до еллінських колоній.
Ген-ген на обрії силвети темних коней,
Намети і вози, і Скити орачі.
Із вирію летять, курличучи, ключі;
А з моря вітер дме гарячий, нетерпливий.
Але по що мені ті вітрові пориви
І жайворонків спів, і проростання трав?

З якою б радістю я все те проміняв
На гомін пристані, лиманів синє плесо,
На брук і вулиці старого Херсонесу!